အတွဲ—၄။ အမှတ်—၁၂။

ရွှေသွေး ဂျာနယ်

ဒါ-ဥပဒေကွ

ပန်းချီ-ဦးဘကြည်
ဇာတ်လမ်း-ဖိုးချစ်လှိုင် (မြေလတ်)

၁၃၃၃ ခု၊ တန်ခူးလဆန်း ၄ ရက် (၁၈-၃-၇၂)

စနေနေ့တိုင်း ထုတ်ဝေသည်။

ဒါတော့ သိတာပေါ့၊ ငါ့ပိုင်နက်ထဲမှာဘာလို့ မင်းလာမျှားရတာလဲ
ကျနော် မသိလို့ပါဗျာ
သိတာမသိတာ - ငါနားမလည်ဘူး — ငါ့ပိုင်နက် ထဲစီးနေတဲ့ ချောင်းဟာ ငါ့ချောင်းဘဲ၊ ငါ့ချောင်းထဲကငါးတွေဟာလဲ - ငါ့ငါးတွေဘဲ မှတ်ရမယ် - ဒါဥပဒေဘဲ- မင်းရထားတဲ့ငါးတွေ အားလုံးထားခဲ့ — ခု - ထွက်သွား - သွား သွား
ဟုတ် - ဟုတ်ကဲ့
... ဟော့ ----နေဦး..... မင်းဘယ်သူလဲဆိုတာ မပြောခဲ့ဘူး
ကျနော့် နာမယ် ရွှေတိုး လို့ခေါ်ပါတယ်
ထိုသူက ငါးများထားခဲ့ပြီး ထွက်သွားစဉ်—
ဟင့်အင် - ခါတိုင်း ဆိုယင် အစာ ကျွေးချိန် နီးယင် အနားလာ ပါတယ်......
ဒီခွေး ဘယ်များ ရောက်နေ ပါလိမ့်
နောက်တလလောက် ကြာသောအခါ ဦးဒွေး အိမ်မှ ခွေးကြီးပျောက်သွားလေသည်။
တိုးလုံ - တိုးလုံ
အို့-အို့-အို့
ဦးဒွေးသည် နေရာအနှံ့ ရှာသော်လည်း ရက်သာကုန်သွားပြီး ခွေးကိုမတွေ့သည့်အဆုံး၌—
xxx ခွေးက - အဖြူရောင်ပါ၊ မျက်နှာရဲ့ဘယ်ဘက်မှာ အနက်ကွက် တကွက်ရှိပါတယ် -- ဒီမြို့မှာ ဒီတကောင်ဘဲ ရှိပါတယ် xxxx
သက်ဆိုင်ရာ ရဲစခန်းမှာ အကူအညီ တောင်း ရတော့၏။

ခုတွေ့ပါဘဲ.... ဒီခွေး ရှာရတာ အပျက်အပျက်နဲ့ ·ရက် နှစ်ဆယ်လောက် တောင် ရှိသွားပြီ....
တခြားမြို့ကို မှီလိုက်ဖြစ်ရဲ့ ကျတယ်
ရဲသားများပင် လက်လျှော့ရမည်လို ဖြစ်နေပြီး
ရဲစခန်းက-ပါ --- ခွေးတွေ့ ပါပြီ-- -------.
ဟုတ်ကဲ့-ဆက်မ ပြောပါနဲ့တော့---- ခွေး တွေ့ပြီဘဲပါ- အခု လိုက်ခဲ့မယ်- ဟဲ-ဟဲ
တနေ့တွင် လူတယောက်က ဖုံးဆက်သည်။
ဦးခွေး ရဲ့ ခွေးကို တွေ့ပါပြီ
ဟုတ်လား ဝမ်းသာလိုက်တာ.... ကျုပ်ခွေး ကျုပ်ပြန် ယူသွား တော့မယ်
ရဲစခန်းရောက်သော် ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာဖြင့်
ခွေးကို တွေ့ခဲ့ ပေမယ့် --- ခွေးကို မရခဲ့သေးဘူး ခင်ဗျာ
ဗျာ— ဘယ့်နှယ်— ခင်ဗျားပြောတာ ကျုပ်နားမ လည်နိုင် ပါ ဘူး
ဒီလိုပါ.... ဒီနေ့မနက် အိမ်တအိမ်ရဲ့ ရှေ့မှာ ဦးခွေး ပြောခဲ့တဲ့ပုံစံ အတိုင်း ခွေးတကောင်ကို ရဲသားတွေက တွေ့ပါတယ်..... ဦးခွေးရဲ့ခွေးဘဲ ဖြစ်မယ်ဆိုပြီး အဲဒီအိမ်ကလူကို မေးတော့..... သူက... ဘာဖြစ် လို့လဲ လို့ ပြန်မေး သတဲ့
ခွေးပျောက် တိုင်ထားတာ ရှိလို့ပါ- ဒီခွေး-ဘယ်က ရသလဲ-- ------- -----.
ဒီလို ကျနော့်ရဲသားက ပြန်ဖြေတော့—

....တလကျော်လောက်က - ဒီခွေးဟာ သူ့ဖါသာ သူ - ကျနော့် အိမ်ထဲ ဝင်လာတာနဲ့ - ကျနော် အစာရေစာ ကျွေးပြီး ထားလိုက်တာဘဲ...
ဒါပေမယ့် - ဒီခွေးဟာ ဟိုဘက် လမ်းက - အိမ်ကြီး မှာနေတဲ့ ဦးခွေးရဲ့ ခွေးဗျ။ ခင်ဗျား မသိဘူးလား....
သိပါတယ်လို့ ဖြေသတဲ့
ဒါနဲ့ ခင်ဗျားရဲ့သားက ခွေးကို ဘာဖြစ်လို့ တခါထဲ ယူမလာတာလဲ....
နေပါဦးလေ... ဒီလူက ပြောတာက ။ ။
သူ့အိမ်တုန်းက သူ့ခွေး ဟုတ်ပေမယ့် ကျနော့် အိမ်ရောက်နေတဲ့ အတွက် - သူ့ခွေး မဟုတ်တော့ဘူး၊ ကျနော့်ခွေး ဖြစ်သွားပြီ လို့ - ဦးခွေးကို ပြောပြပေးပါ။
ဒီအကြောင်းကို သူ ကောင်းကောင်း သိပါတယ်။
ပြောပေးပါ နော်...
ဘယ်နှယ့်လဲ-ဦးခွေး- သူ ပြောတာ သိသလား:
သူ ပြောတာ နားလည် ပါ သလား:
အင်း .... သိတယ်၊ နားလည် တယ် ဆိုပါတော့..... သူ့နာမယ်က ခွေးတိုး မဟုတ်ပါ:
ဟုတ် ပါ တယ်
အင်း........ ငါ့ဥပဒေ - ငါ့ပတ်နေ မှကိုး ...

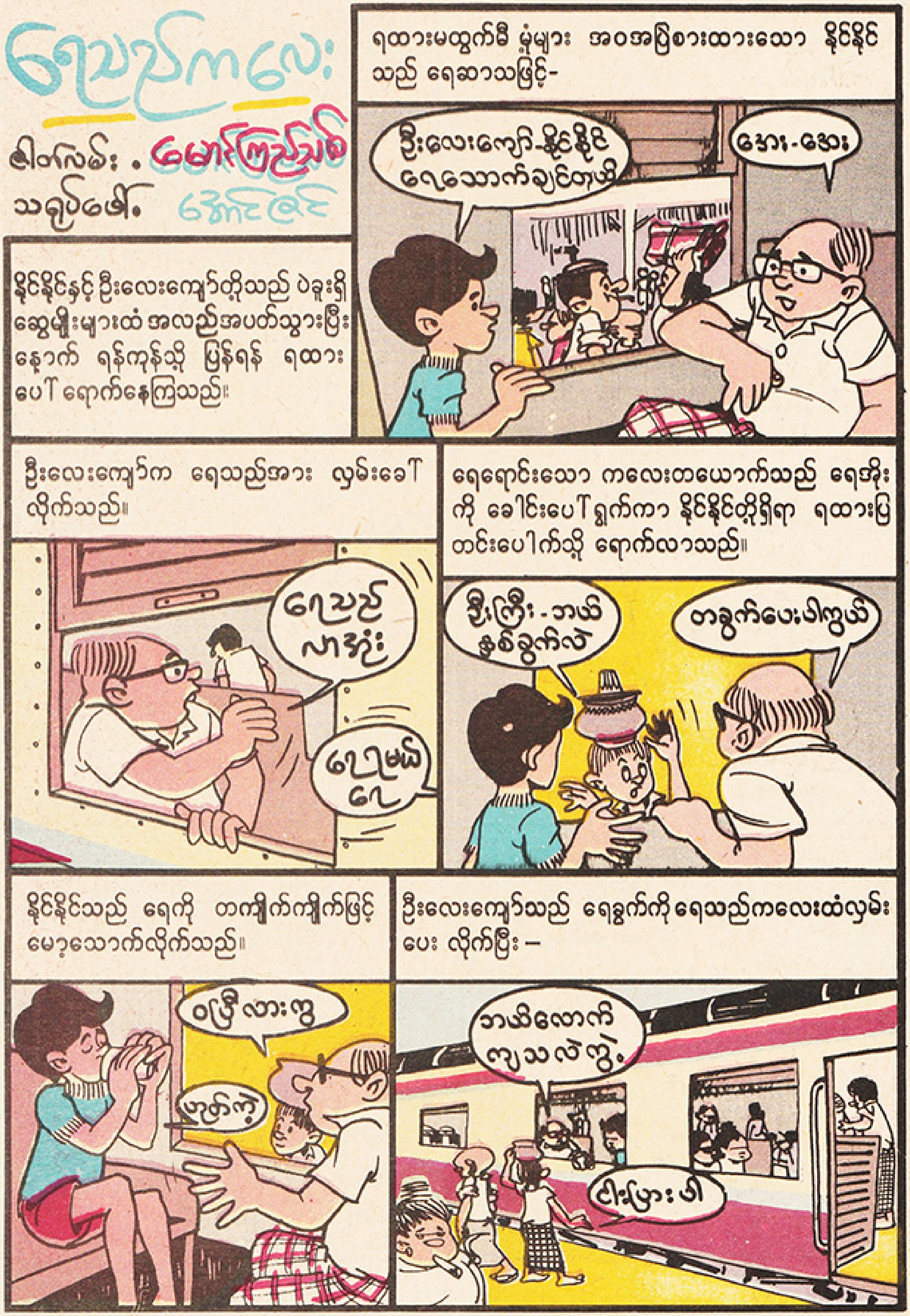
ရေသည်ကလေး
ဇာတ်လမ်း ။ မောင်ကြည်သစ်
သရုပ်ဖော် ။ အောင်ခိုင်
နိုင်နိုင်နှင့် ဦးလေးကျော်တို့သည် ပဲခူးရှိ ဆွေမျိုးများထံ အလည်အပတ်သွားပြီး နောက် ရန်ကုန်သို့ ပြန်ရန် ရထားပေါ် ရောက်နေကြသည်။
ရထားမထွက်မီ မုန့်များ အဝအပြဲစားထားသော နိုင်နိုင်သည် ရေဆာသဖြင့်-
ဦးလေးကျော်-နိုင်နိုင် ရေသောက်ချင်တယ်
အေး-အေး
ဦးလေးကျော်က ရေသည်အား လှမ်းခေါ်လိုက်သည်။
ရေသည် လာအုံး
ရေ
ရေရောင်းသော ကလေးတယောက်သည် ရေအိုးကို ခေါင်းပေါ်ရွက်ကာ နိုင်နိုင်တို့ရှိရာ ရထားပြတင်းပေါက်သို့ ရောက်လာသည်။
ဦးကြီး-ဘယ် နှစ်ခွက်လဲ
တခွက်ပေးပါကွယ်
နိုင်နိုင်သည် ရေကို တကျိုက်ကျိုက်ဖြင့် မော့သောက်လိုက်သည်။
ဝပြီလားကွ
ဟုတ်ကဲ့
ဦးလေးကျော်သည် ရေခွက်ကို ရေသည်ကလေးထံလှမ်း ပေး လိုက်ပြီး –
ဘယ်လောက် ကျသလဲကွဲ့
ငါးပြားပါ

ရေသည်ကလေးသည် ဦးလေးကျော် ပေးလိုက်သော ပိုက်ဆံကို လှမ်းယူလိုက်သည်။
ဟင်-ငါးမုန့်စေ့ကြီး ပါလား
အဖြေ မပြည့်ဘဲ သွားလိလေ
ရေသည်ကလေးသည် ဘူတာအပြင်သို့ ခပ်သုတ်သုတ်ထွက်သွားသည်။
တအောင့်ခန့်ကြာသော်–
ဒီကောင် -ငါးမုန့်စေ့ပေးလိုက်တာနဲ့ ပြန်မလာတော့ဘူး ထင်တယ်၊ ဦးလေးကျော် ပိုက်ဆံတော့ ဆုံးပြီ
နိုင်နိုင်သည် ရေသည်လေးကို မကျေမနပ် ဖြစ်နေ၏။
ကျွန်တော်ဆင်းပြီး လိုက်ရှာလိုက်မယ်လေ
အာ -ဘယ်ဖြစ်မလဲ ရထားထွက်တော့မယ်
ဂျု ဂျု
ဟော-ရထားတောင် ထွက်ခလို့ ချဲ့ချနေပြီ ဦးလေးကျော်တော့ -လေးဆယ့်ငါးပြားဆုံးပြီ
ရထားသည် အရှိန်ယူ၍ ဘီးလှိမ့်စပြုလာစဉ် –
အောက်-တော်တော် လူယုံးတဲ့ကောင်
ဦးကြီး ဦးကြီး
ဟင်

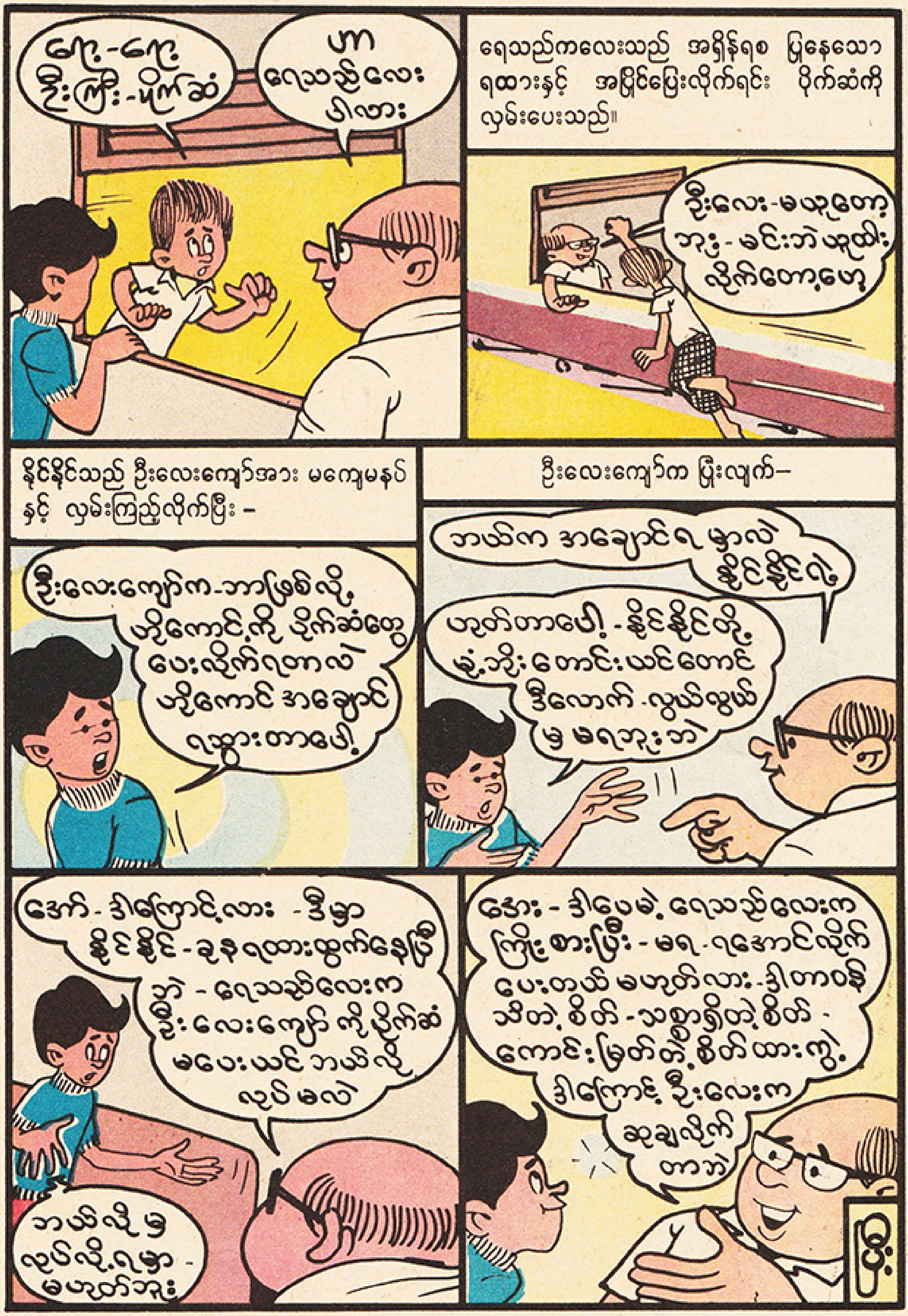
ဟေ့-ဟေ့ ဦးကြီး-ပိုက်ဆံ
ဟာ ရေသည်လေး ပါလား
ရေသည်ကလေးသည် အရှိန်ရစ ပြုနေသော ရထားနှင့် အပြိုင်ပြေးလိုက်ရင်း ပိုက်ဆံကို လှမ်းပေးသည်။
ဦးလေး-မယူတော့ဘူး-ခင်ဗျားဘဲ ယူထားလိုက်တော့ဟေ့
နိုင်နိုင်သည် ဦးလေးကျော်အား မကျေမနပ် နှင့် လှမ်းကြည့်လိုက်ပြီး —
ဦးလေးကျော်က-ဘာဖြစ်လို့ ဟိုကောင့်ကို ပိုက်ဆံတွေ ပေးလိုက်ရတာလဲ ဟိုကောင် အချောင် ရသွားတာပေါ့
ဦးလေးကျော်က ပြုံးလျက်—
ဘယ်က အချောင်ရမှာလဲ နိုင်နိုင်ရဲ့
မဟုတ်တာပေါ့-နိုင်နိုင်တို့ မုန့်ဖိုး တောင်းယင်တောင် ဒီလောက်-လွယ်လွယ် မှ မရဘူးဘဲ
အော်-ဒါကြောင့်လား -ဒီမှာ နိုင်နိုင်-ခုန ရထားထွက်နေပြီ ဘဲ-ရေသည်လေးက ဦးလေးကျော် ကိုပိုက်ဆံ မပေးယင် ဘယ်လို လုပ်မလဲ
ဘယ်လိုမှ လုပ်လို့ရမှာ-မဟုတ်ဘူး
အေး-ဒါပေမဲ့ ရေသည်လေးက ကြိုးစားပြီး-မရ-ရအောင်လိုက် ပေးတယ် မဟုတ်လား-ဒါတာဝန် သိတဲ့စိတ်-သစ္စာရှိတဲ့စိတ်- ကောင်းမြတ်တဲ့စိတ်ထားကွဲ့ ဒါကြောင့် ဦးလေးက ဆုချလိုက် တာဘဲ

ရေနံ

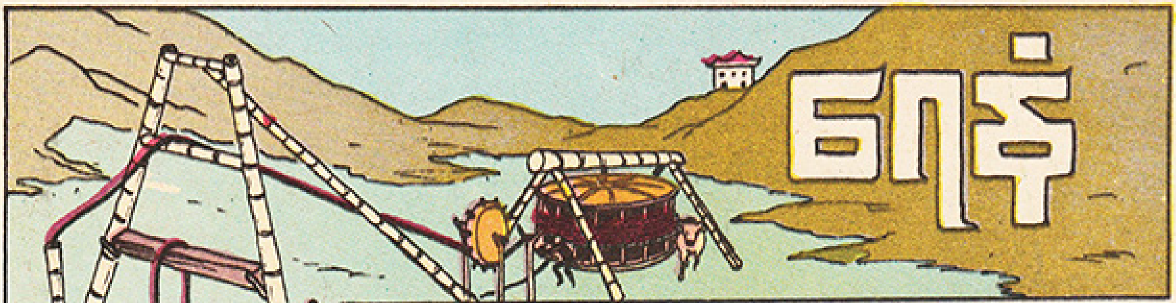

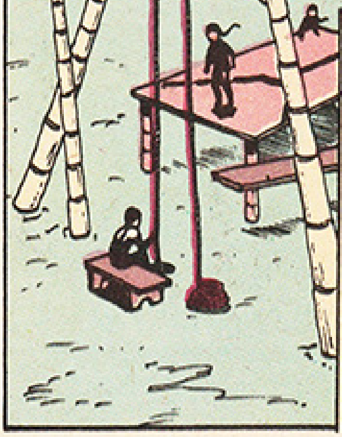

ရေနံသည် ကျွန်ုပ်တို့၏ အရေးပါဆုံး လောင်စာဆီ ဖြစ်သည်။ မြေအောက်မှ တူးဖော်ရရှိသော ရေနံစိမ်းကို နည်းအမျိုးမျိုးဖြင့် ချက်ထုတ်လိုက်ပါက ဓာတ်ဆီ၊ ဒီဆယ်ဆီ၊ ဂျက်အင်ဂျင်ဆီ၊ စက်ဆီ၊ ဖယောင်းစသည်များ ရရှိလာသည်။

ရှေးနှစ် သန်းပေါင်းများစွာက ပင်လယ်ရေပြင် အောက်ခြေရှိ တိရစ္ဆာန်များ၊ အပင်များမှ ကြွင်းကျန်ရစ်သော ဟိုင်ဒရိုကာဗွန် ဓာတ်ပစ္စည်း များကြောင့် ရေနံ ဖြစ်ပေါ်လာခြင်း ဖြစ်သည်။ တိရစ္ဆာန်သေများနှင့် အပင်သေများသည် သဲနုံတို့၏ အထပ်ထပ်ဖုံးလွှမ်းမှုကို ခံရကာ ကျောက်လွှာများ အဖြစ်သို့ ကူးပြောင်းသွားသည်။ အပူ၊ ဖိနှိပ်အားနှင့် ဆွေးမြည့်မှုများကြောင့် ရေနံစိမ်းနှင့် သဘာဝဓာတ်ငွေ့များဖြစ်ပေါ်လာသည်။ ယင်းတို့သည် ကျောက်လွှာများ၏အောက်တွင် လှောင်ပိတ် မိနေကြသည်။

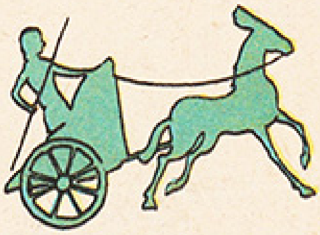

ရေနံကို ရှေးခေတ် အီဂျစ်လူမျိုးများက စတင်တွေ့ရှိပြီး အသုံးပြုခဲ့ကြသည်ဟု ယူဆရသည်။ မြေလွှာထဲမှ သဘာဝအလျောက်ထွက်လာသော ရေနံစိမ်းများကို လှည်းဆီအဖြစ် အသုံးပြုခဲ့သည်။ လွန်ခဲ့သော နှစ်ပေါင်း ၃၀၀၀ ခန့်က တရုပ်လူမျိုးတို့သည် လက်လှည့်ကြိုးမောင်းများဖြင့် ရေနံကို ခပ်ယူခဲ့ကြသည်။

မြေလွှာအောက်တွင် ရေနံ ရှိ မရှိ ရှာဖွေရသည်မှာ မလွယ်ကူပေ။ ဘူမိဗေဒ ပညာရှင်များသည် ရေနံကို တိုက်ရိုက်ရှာတွေ့ခြင်းမဟုတ်

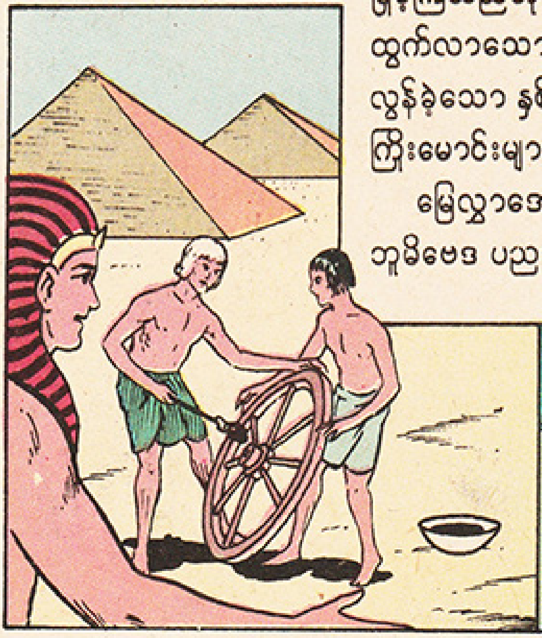

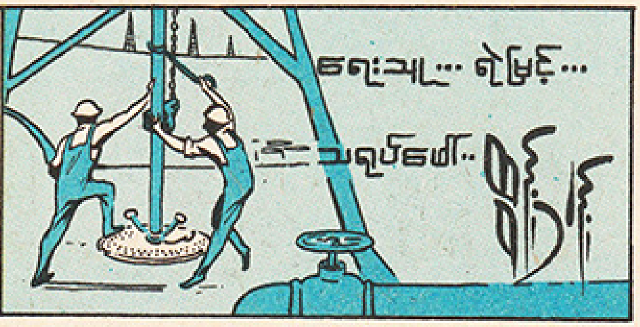

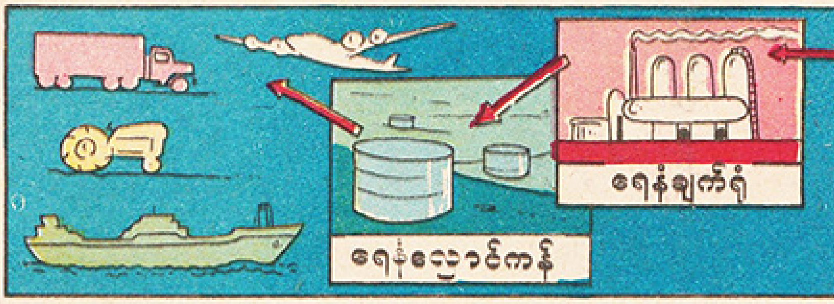

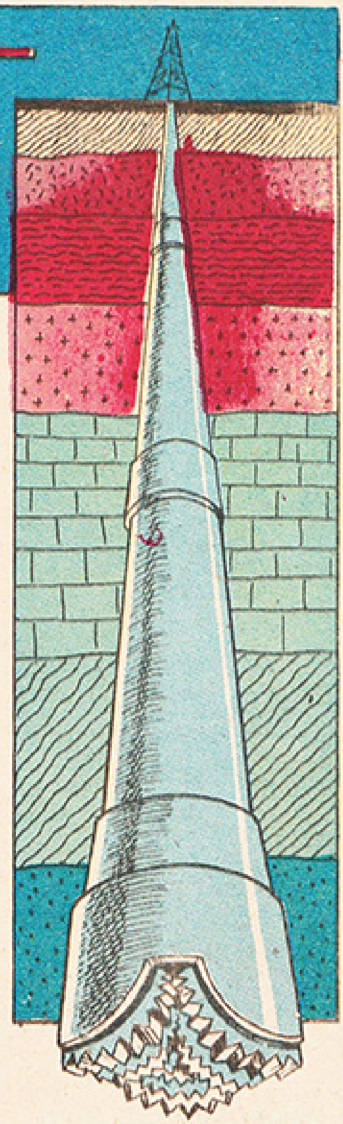

ပဲ ရေနံရှိနိုင်မည့် နေရာများကို ဦးစွာ ရှာတွေ့ခြင်းဖြစ်သည်။ တိုင်းတာရေး ကရိယာများကို အသုံးပြုပြီး ရေနံရှိမည့် နေရာ၏အနက်၊ အကျယ်အဝန်း စသည်တို့ကို တိုင်းရသည်။ ထို့နောက် သံမဏိပိုက်များ၊ အဆင့်ဆင့်ဆက်ထားသော လွန်သွားများဖြင့် တူးရသည်။

ရေနံရှိရာသို့ တူးဖောက်မိပါက ရေနံသည် မြေပြင်ပေါ်သို့ အလိုအလျောက် ထွက်လာတတ်သည်။ ရေနံ၏အောက်တွင်ရှိသော ရေ၏တွန်းကန်မှုကြောင့်၎င်း၊ အပေါ်ဖက်တွင် လှောင်ပိတ်မိနေသော ဓာတ်ငွေ့၏ တွန်းကန်မှုကြောင့်၎င်း ရေနံများ အလိုအလျောက် ပန်းထွက်ခြင်းဖြစ်သည်။

တူးဖော်ရရှိသော ရေနံစိမ်းများကို ပိုက်လိုင်းများ သို့မဟုတ် ယာဉ်များဖြင့် ရေနံချက်ရုံသို့ ပို့ရသည်။ ရေနံစိမ်းကို နည်းအမျိုးမျိုးဖြင့် ချက်ထုတ်လိုက်ပြီး ရရှိလာသော လောင်စာဆီ အမျိုးမျိုးကို လှောင်ကန်တွင် သိုလှောင်ထားသည်။ ထိုမှတဆင့် ယာဉ်များဖြင့် အသုံးပြုရန် သယ်ယူရလေသည်။

ရုရှ၊ အမေရိကန်၊ ဗင်နီဇွဲးလားနှင့် အရှေ့အလယ်ပိုင်း နိုင်ငံများတွင် ရေနံလုပ်ငန်းကို ကြီးကျယ်စွာ လုပ်ကိုင်ကြသည်။

မြန်မာနိုင်ငံတွင် ရေနံချောင်း၊ ချောက်၊ မြန်အောင်မြို့များတွင် ရေနံတွင်းများရှိပြီး တူးဖော်ရေး လုပ်ငန်းများကို ဆက်လက်လုပ်ဆောင်လျက်ရှိသည်။ ရန်ကုန်တဖက်ကမ်း သံလျင်၌ ရေနံချက်ရုံ ရှိသည်။

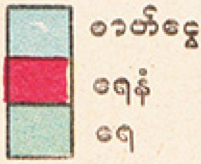

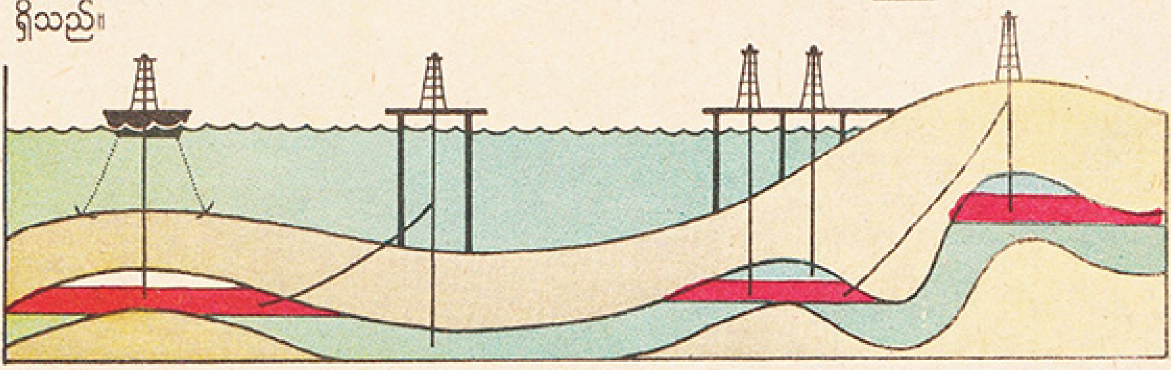

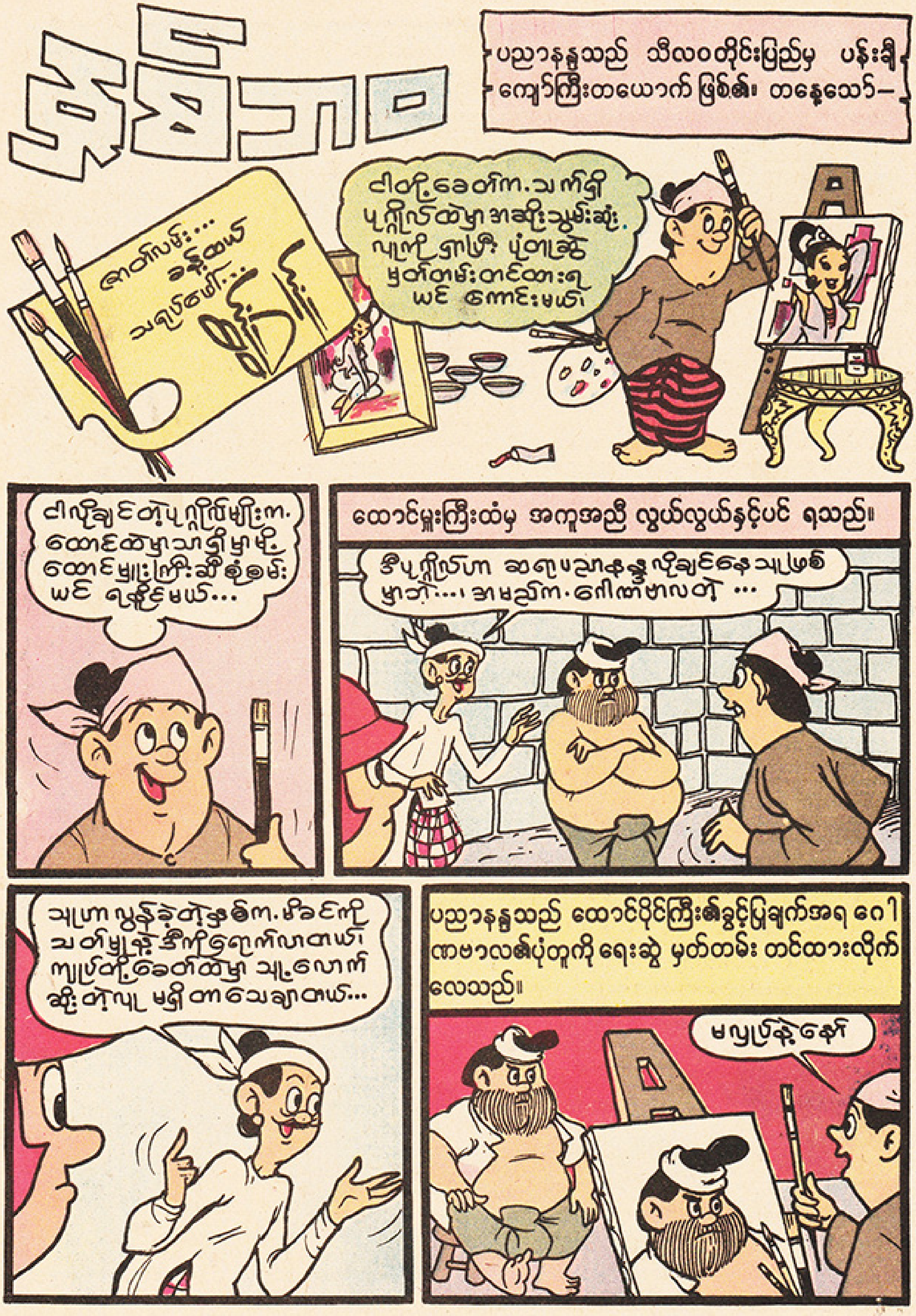

နှစ်ဘဝ
ပညာနန္ဒသည် သီလဝတိုင်းပြည်မှ ပန်းချီ ကျော်ကြီးတယောက် ဖြစ်၏။ တနေ့သော်—
ဇာတ်လမ်း… ခန့်ထယ် သရုပ်ဖော်…
ငါတို့ခေတ်က သက်ရှိ ပုဂ္ဂိုလ်ထဲမှာ အဆိုးသွမ်းဆုံး လူကို ရှာပြီး ပုံတူဆွဲ မှတ်တမ်းတင်ထားရ ယင် ကောင်းမယ်
ငါလိုချင်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်မျိုးက ထောင်ထဲမှာ သာရှိမှာမို့ ထောင်မှူးကြီးဆီ စုံစမ်း ယင် ရနိုင်မယ်…
ထောင်မှူးကြီးထံမှ အကူအညီ လွယ်လွယ်နှင့်ပင် ရသည်။
ဒီပုဂ္ဂိုလ်ဟာ ဆရာပညာနန္ဒ လိုချင်နေသူဖြစ်မှာပါ…၊ အမည်က ဂေါဏဗာလတဲ့ …
သူဟာ လွန်ခဲ့တဲ့နှစ်က မိခင်ကို သတ်မှုနဲ့ ဒီကို ရောက်လာတာပါ၊ ကျုပ်တို့ခေတ်ထဲမှာ သူ့လောက် ဆိုးတဲ့လူ မရှိတာ သေချာတယ်…
ပညာနန္ဒသည် ထောင်ပိုင်ကြီး၏ခွင့်ပြုချက်အရ ဂေါဏဗာလ၏ပုံတူကို ရေးဆွဲ မှတ်တမ်း တင်ထားလိုက်လေသည်။
မလှုပ်နဲ့နော်

ပုံတူပြီးသောအခါ ကားချပ် အောက်၌ ကမ္ပည်းထိုးထားလိုက်လေသည်။
ယခုခေတ်
အဆိုးညွှမ်းဆုံးပုဂ္ဂိုလ်
ဆယ်နှစ်ခန့်ကြာလတ်သော် ပညာနန္ဒတွင် စိတ်ကူးတမျိုး ပေါ်ပေါက်လာပြန်သည်။
ခုခေတ်မှာအမွန်မြတ်ဆုံးပုဂ္ဂိုလ်ရဲ့ပုံ တကြိုလ် မှတ်တမ်းတင်ထားယင်ကောင်းမယ်၊
အမွန်မြတ်ဆုံး ပုဂ္ဂိုလ်ကိုရှာဖို့ကတော့ သိပ်မလွယ်လှဘူး ... အချိန်ယူစုံစမ်းမှ ....၊
မျှားမကြာမီ သီလဝတိုင်းပြည်အနီးရှိ တောအုပ်ကြီးထဲမှ ပုဂ္ဂိုလ်ထူးတဦး၏ သတင်းကို ကြားသိရသည်။
သူတော်စင်ရသေ့တပါးဆိုဘဲ၊ သွားစုံစမ်းအုံးမှ…
တောအုပ်ကြီးအတွင်းသို့ ရောက်သော် ပညာနန္ဒသည် လွယ်လွယ်ကူကူပင် သူတော်စင်ပုဂ္ဂိုလ်ထူးနှင့် တွေ့ခွင့်ရသည်။
ဒီပုဂ္ဂိုလ်ဟာ ရသေ့ဘဝမရောက်မီ သူ့ကိုတသက်လုံး သေကြောင်းကြံနေတဲ့ရန်သူကိုတောင်ကယ်ခဲ့ဘူးတယ်
ပညာနန္ဒသည် စိတ်ထား မွန်မြတ်သော ရသေ့ကြီး၏ ပုံတူကို တထိုင်တည်းဖြင့် ရေးဆွဲယူလိုက်သည်။

ပြီးသော် ပုံတူ၏အောက်နားတွင် ကမ္ပည်း ထိုးထားလိုက်လေသည်။
အိမ်သို့ပြန်ရောက်၍ ဧည့်ခန်းရှိ ပထမပုံနှင့် ယှဉ်တွဲ၍ ချိတ်ဆွဲလိုက်သောအခါ–
မျက်နှာပုံ ပန်းချင်းတူနေပါလား...၊ ထူးဆန်းလိုက်တာ
မကြာမီ တောတွင်းမှ ပုံတူဆွဲခဲ့သော သူတော်စင် ရသေ့ကြီးထံမှ ပန်းချီကျော်ကြီး ပညာနန္ဒထံသို့ စာတစောင် ရောက်ရှိလာသည်။
ဒကာကြီး
ဖြစ်ပါတယ်...
ထောင်ထဲမှာကောင်းကောင်းနေခဲ့လို့
ထောင်က စောစောလွှတ်ခဲ့တယ်...
စာရပြီးသည့်နောက် ကမ္ပည်းတွေကို ပြန်ပြင်ထိုးလိုက်သည်မှာ–
ဘဝဆိုး
ဘဝကောင်း
အကောင်းဆုံး အဆိုးကို အချိန်မီ သတိရတာ ဝမ်းသာစရာဘဲ
မှား

သင်၏ခြေလက် မျက်နှာစသည်တို့တွင် ကြေး(ချီး)များ ကပ်တင်လေ့ရှိပေသည်။ ယင်းသို့ ကြေးများ ကပ်တင်နေခြင်းမှာ သင့်ကိုယ်ခန္ဓာမှ ထွက်သော အဆီတမျိုးကြောင့် ဖြစ်၏။ ကြေးများသည် အဆီနှင့်အတူ သင့်ကိုယ်တွင် ကပ်နေကြသည်။

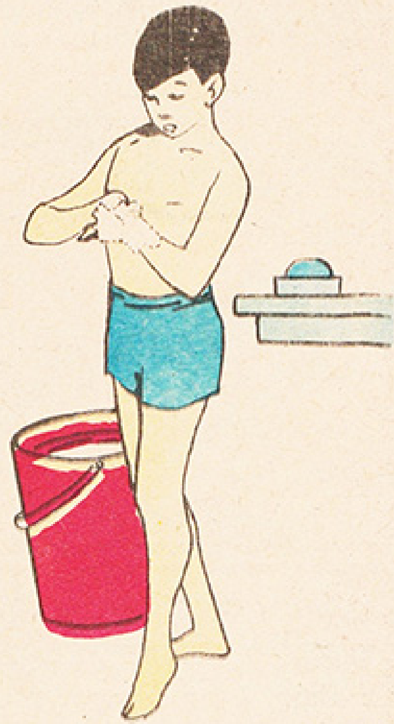

ထိုကြေးများကို ရေရိုးရိုးဖြင့် ဆေးကြောပါက ကြေးအချို့သာ ထွက်သွားမည် ဖြစ်ပြီး သင့်ကိုယ်တွင် ကြေးများ ကပ်ကျန်နေဦးမည် ဖြစ်ပေသည်။ ရေနှင့်အဆီသည် မည်သည့်အခါမှ မရောနိုင်ပေ။ ထို့ကြောင့် ရေသည် အဆီ၏ အတွင်းပိုင်းသို့ မဝင်နိုင်ပဲ ပြန်၍ကွာကျသွားသည်။ ထို့ကြောင့် အဆီ၏အတွင်းပိုင်းတွင် ကပ်နေသော ကြေးများအားလုံး သင့်ကိုယ်တွင် ကပ်ကျန်နေခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။

ဆပ်ပြာသည် အဘယ်ကြောင့် ကြေးညှော်များကို စင်စေနိုင်သနည်း

သို့သော် သင်သည် ရေနှင့်အတူ ဆပ်ပြာကို သုံးပါက ဆပ်ပြာမြှုပ်များသည် အဆီအတွင်းသို့ ဝင်သွားပြီး အဆီကို ဖြိုခွဲပစ်လိုက်သည်။ ထိုအခါ ရေသည် ပြိုကွဲသွားသောအဆီမှုန်ကလေးများကို သယ်ယူ သွားလေသည်။ အဆီမှုန်များနှင့်အတူ ကြေးများလည်း ပါသွားလေသည်။

ကြယ်ဖြူ

ပန်းချီမျက်စိ ရှိရဲ့လား

ဖော်ပြပါပုံကို သေချာစွာ စူးစိုက်၍ကြည့်ပါ။ ဘာပုံပေါ်သလဲ။ ရုပ်ပုံမပေါ်သေးလျှင် အဝေး၌ ထား၍ကြည့်ပါ။ အနက်ကွက်များကို စိတ်မှန်း မျဉ်းဆက်များဆွဲ၍ ကြည့်လျှင် ရုပ်ပုံ ပေါ်လာ နိုင်ပါသည်။

ဂွ၄ယ၁ဌ၇ါလး၃၅—နှ၇ဂ၅၁ဃ

အလုပ် လုပ်ခြင်းသာ အဓိက

နှင်းကြည်

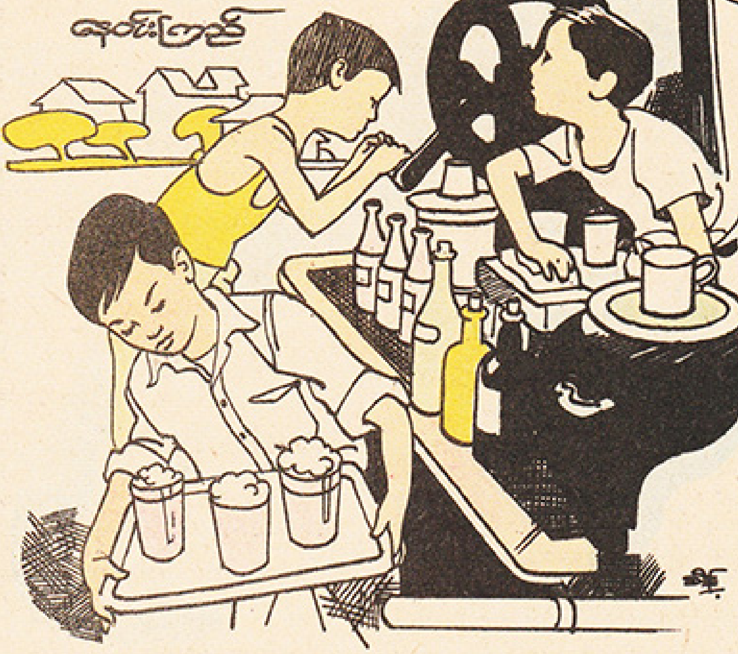

နွေရာသီ ကျောင်းပိတ်ရက်အတွင်း ကျွန်တော်တို့ကျောင်းမှ လုပ်အားပေး ခရီးထွက်ရန် စီစဉ်နေပါသည်။ လိုက်ပါလိုသူများ အမည်စာရင်း ပေးကြရပါသည်။ မိဘတို့၏ ခွင့်ပြုချက်ကိုလည်း ရယူရပါသည်။

"ဝင်းမော် - မင်း လိုက်မလား။ ငါစာရင်းပေးရင် မင်းနာမယ်ကိုပါ ထည့်လိုက်မယ်"

"နေပါအုံး သန်းလှိုင်ရာ၊ ငါ စဉ်းစားရအုံးမယ်ကွ"

"ဒါများ စဉ်းစားနေရသေးလားကွာ။ ဒို့ဖာသာ သွားမယ်ဆိုယင် ရောက်မှာ မဟုတ်ဘူး။ ခုလို စုသွားတော့မှ ရောက်မှာ။ လိုက်ခဲ့ပါကွာ"

ကျွန်တော်သည် သန်းလှိုင်၏ တိုက်တွန်းသော စကားတို့ကြောင့် စိတ်ပါလာမိပါသည်။ သို့သော် ကျွန်တော့်တွင်နောက်ဆံတင်းနေရသည်။ ကျွန်တော့်မိဘများမှာ ငွေကြေး ပြည့်စုံသူများ မဟုတ်ကြပါ။ ကျွန်တော် အိမ်တွင်မရှိလျှင် မဖြစ်ပေ။ ယင်းသို့ တွေးနေစဉ် သန်းလှိုင်သည် ကျွန်တော့် အနီးသို့လာ၍ –

"မင်း နာမယ်ကို ငါပေးလိုက်တယ်"

"ဟာကွာ – ငါ မသေချာဘူး။ အိမ်ကို မေးကြည့်အုံးမယ်လို့ ဆရာ့ကို သွားပြောထားအုံးမယ်" ဟု ပြောရင်း၊ ဆရာ့ကို အကျိုးအကြောင်း သွားပြောပြလိုက်ပါသည်။

"မနက်ဖြန် အကြောင်းပြန်ပေါ့။ အိမ်ကခွင့်ပြုမှ ဆရာတို့ခေါ်မှာဘဲ" ဟု ဆရာက ပြန်ပြောပါသည်။

အိမ်သို့ ပြန်ရောက်လျှင် အမေ့ကို ချက်ချင်း မပြောရဲသေးပါ။ အမေသည် အဖေ့အလုပ်ကို ကူလုပ် ပေးနေရသည်။ အဖေသည်ရေခဲ၊ ကြံရည်၊ သံပရာရည်၊ လိမ္မော်ရည် စသည့် အအေးဆိုင် အလုပ်များကို လုပ်ပါသည်။

ကျွန်တော်သည် အမေ့အနီးသို့ကပ်ကာ အလုပ်ကို ဝိုင်းကူလုပ်ပေးလိုက်ရင်း မရဲတရဲဖြင့်–

"မေမေ၊ ကျွန်တော် နွေရာသီ လုပ်အားပေး ခရီး အဖွဲ့နဲ့ လိုက်သွားချင်တယ်။ ကျောင်းက တော်တော်များများ လိုက်ကြမယ်"

အမေသည် ကျွန်တော့်ကို ချက်ချင်း ပြန်မဖြေသေးဘဲ။ ကြံချောင်းများ၏ အခွံကိုသာ ခြစ်ချနေပါသည်။ ပြီးမှ –

"မေမေတို့မှာ ပိုက်ဆံမရှိဘူးဆိုတာ မင်းအသိဆုံးဘဲ မဟုတ်လား။ မင်းက အပြောလွယ်ပေမဲ့ မေမေတို့မှာ ငွေပိုငွေလျှံဆိုတာ မရှိလေတော့ခက်တယ်။ ဒီနှစ် မလိုက်ပါနဲ့အုံး သားရယ်"

အမေပြောသည့် စကားမှာ အမှန်ပင် ဖြစ်ပါသည်။ ခရီးစရိတ်အတွက် ကုန်ကျစရိတ်ကို သူတို့ ပေးနိုင်မည် မဟုတ်ပေ။ သို့သော် ကျွန်တော့် အပေါင်းအသင်းအချို့ လိုက်သွားကြပြီး ကျွန်တော် မလိုက်ရသည့် အတွက် ဝမ်းနည်းမိပါသည်။

ဤသို့ဖြင့် နွေရာသီ လုပ်အားပေးစခန်းသို့ ကျွန်တော် မလိုက်နိုင်တော့ပါ။ ကျောင်းပိတ်သည်နှင့် ကျွန်တော်လည်း မအားလပ်တော့ပါ။ အဖေဆိုင်ထွက်ရာသို့ နေ့စဉ် လိုက်ရပါသည်။ သို့သော် အလုပ်တွင် စိတ်ဝင်စားခြင်း မရှိပါ။

"ဝင်းမော် မင်း ဆိုင်ထွက်နေပြီလားကွ။ ဒို့ကိုကော ကြံရည်မတိုက်တော့ဘူးလား"

ကျွန်တော့် လမ်း ထဲ မှ သူငယ်ချင်း သိန်းမောင်၊ အောင်ခင်နှင့် မောင်ဇော်တို့က ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင် ကြံရည်ညှစ်နေသည်ကိုတွေ့၍ ပြောလိုက်ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

"သောက် ရ ပါ တယ် ကွာ။ ငါလဲ ကျောင်း အား နေ တာ နဲ့ ဆိုင် ထွက် နေ တာ ပါ။ မင်းတို့ကော ကျောင်းအားတုန်း ဘာလုပ်ကြမလဲ"

"ငါတို့တော့ ဘာလုပ်ရမှန်း မသိဘူးကွာ။ ဒီလိုဘဲ လျှောက်သွားနေတာဘဲ။ ဒါပေမဲ့ ဒီနေ့ မင်းကို ကူညီတဲ့အနေနဲ့ ဒို့ပါ ဝိုင်းရောင်းပေးမယ်လေ။ ကဲ — ဘာလုပ်ပေးရမလဲ"

"တ ကယ် လား။ ဒါ ဖြင့် သိန်းမောင်က ကြံချောင်းတွေကို အခွံခြစ်ပေးကွာ။ မောင်ဇော်က ဟိုပုံးထဲက ရေခဲ ကို ဖန်ခွက်ထဲ ခွဲထည့်ပေး။ အောင်ခင်က ဆိုင်ရှေ့မှာ လိုက်ချပေးပေါ့။ ငါက ကြံရည်ညှစ်မယ်"

"အေး ကောင်းတယ်" ဟု မောင်ဇော်က ပြောပါသည်။

"ကြံရည် ချိုချို အေးအေး ရမယ်၊ သံပရာရည် ရမယ်၊ လိမ္မော်ရည် ရမယ်" ဟု အောင်ခင်က အော်ဟစ်ကာ ဈေးခေါ်ရင်း ကြံရည်ခွက်များကို လိုက်ချပေးသည်။

"ဝင်းမော်တို့ လူစုံပါလား။ ဟန်ကျတာဘဲဟေ့။ ဦးတို့တော့ ကိုယ့်ရပ်ကွက်ထဲက ဆိုင် ကို ဘဲ အားပေးရမှာဘဲ" ဟု လမ်းထိပ်မှ ဦးဘအောင်က ကျွန်တော်တို့ကို ချီးကျူးရင်း ကြံရည်ဝင်သောက် သွား ပါ သည်။ လူ အ တော် များ များ ပင် ကျွန်တော်တို့ကို အား ပေးကာ ဝင်သောက်သွားကြပါသည်။

ကျွန်တော်တို့လည်း တနေ့တာအတွက် မော ရ မှန်း မ သိအောင် အလုပ် လုပ်လိုက်ရ၍ စိတ်ကျေနပ်သွားမိပါသည်။

ကျွန်တော်သည် လုပ်အားပေးစခန်းသို့ မ သွား နိုင် သော်လည်း မိဘ၏ အလုပ်ကို ကူလုပ်ပေးခြင်းဖြင့် ဝမ်း နည်း ခြင်း၊ စိတ် ပျက် နေ ခြင်း တို့ ပျောက်သွားပါသည်။ ဘာအလုပ် လုပ်ရမလဲ ဟူသော အ တွေး သည်လည်း လက်တွေ့အလုပ်ကို စိတ်ဝင်စားစွာ လုပ် လိုက် ခြင်း ဖြင့် အဖြေရလာပါသည်။

အကျိုးရှိသော အလုပ် ဟူသည် နေရာမရွေး၊ ဒေသမရွေး လုပ်နိုင်ပေသည်တကား။

မီးကင်းစောင့်

မီးအိမ်ဆွဲသွား၊
ညဉ့်မှောင်ကြား၊
ညီလေးကင်းသမား။

မီးသတိထား၊ တုံးခေါက်သွား၊
ညီလေးကင်းသမား။

လမ်းကြိုလမ်းကြား၊
လျှောက်ကာသွား၊
ညီလေးကင်းသမား။

နိုးနိုးကြားကြား၊ မရပ်နား၊
ညီလေး ကင်းသမား။

မီးကြွင်းကျန်များ၊
ငြိမ်းသတ်ထား၊
ညီလေး နှိုးဆော်သွား။

ရန်သူမျိုးငါး၊ မီးတပါး၊
မလောင်ခင်က တား။ ။

သလ္လာ—မောင်လှသွေး

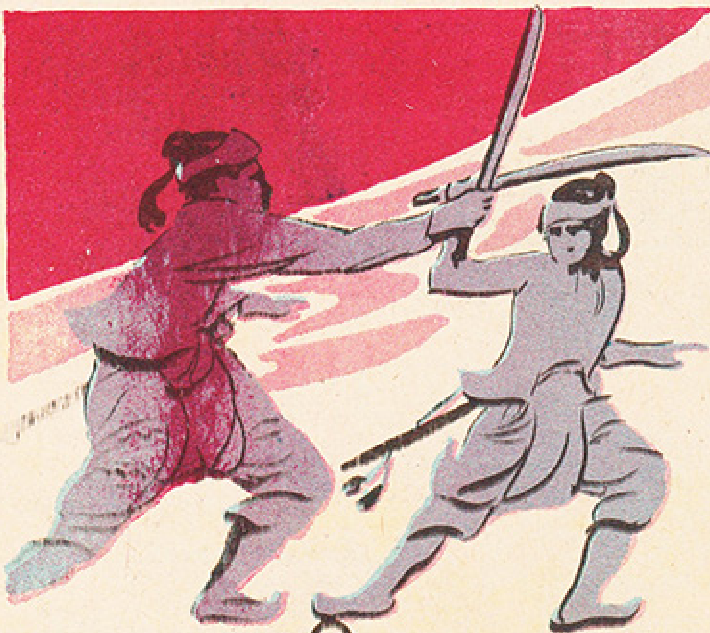

ဓားလွယ်

ဓားရှည်ကို အသုံးမပြုသော အခါတွင် ဓားအိမ်ထဲ၌ ထည့်၍ ထားရ၏။ လွယ်ရန်ကြိုးကို ဓား အိမ်၏အရင်းနှင့်အဖျားတွင် တဖက်စီ ချည်နှောင် ထားသည်။ ထိုအခါ ပခုံးတွင်သော်၎င်း၊ ခါး တွင် သော်၎င်း သိုင်းလွယ်နိုင် သဖြင့် ယင်းဓားကို ဓားလွယ်ဟု ခေါ်ခြင်းဖြစ်သည်။

ဓားလွယ်သည် ရှေးခေတ် မြန်မာဘုရင်တို့၏ အရေးပါသော စစ်လက်နက်ပစ္စည်း ဖြစ်ခဲ့ပေသည်။ မြန်မာဘုရင်တို့သည် ဓားလွယ်ကိုရွှေချကာ ကျောက်သံပတ္တမြားများ အလှစီခြယ်ပြီးလျှင် အဆောင်အယောင်တရပ် အနေဖြင့်၎င်း၊ လက်နက်အနေဖြင့်၎င်း စွဲကိုင်ကြသည်။ မင်းအဆက်ဆက် အသုံးပြုရသော ဓား ကောင်း ဓားမြတ်များကို ''နန်းစဉ်ဓား'' ဟုခေါ်သည်။ ရွှေဓားလွယ်၊ ငွေဓားလွယ်၊ ပတ္တမြား ကျောက်စီဓားလွယ် ဟူ၍ ဓားလွယ် အမျိုးမျိုးရှိသည်။

ဓားများကိုလည်း ပုံသဏ္ဌာန်လိုက်၍ ငှက်ကြီးတောင်ဓား၊ လေးကင်းဓား၊ စလူဖူးဓား စသည်ဖြင့် အမျိုးအစား ခွဲခြားထားသည်။

ငှက်တောင်ကဲ့သို့ အသွားကော့နေသောဓားကို ငှက်ကြီးတောင်ဓားဟု၎င်း၊ လေးကင်းပုံကဲ့သို့ အသွားရှိသောဓားကို လေးကင်း ဓားဟု၎င်း၊ ပန်းဖူးပန်းငုံကဲ့သို့ အသွားရှိသောဓားကို စလူဖူး ဓားဟု၎င်း ခေါ်ကြခြင်း ဖြစ်သည်။

မုံရွာဝင်းဖေ

၂၅ ပြား

ရန်ကုန်မြို့၊ ၁၂၉-၁၃၁ ကုန်သည်လမ်း စာပေဗိမာန်အုပ်ချုပ်ရေးအဖွဲ့၊ အုပ်ချုပ်ရေးမှူး ဦးယဉ်ကြိုင်က ကင်းလွတ်ခွင့် အမှတ် ၀၁၂၀၈ အရ တာဝန်ခံ ထုတ်ဝေ၍၊ ရန်ကုန်မြို့၊ ၃၆၀ ပြည်လမ်း၊ စာပေဗိမာန် ပုံနှိပ်တိုက် (မှတ်ပုံတင်အမှတ် ၀၀၃၂)တွင် ဦးကျော်အုံးက ရိုက်နှိပ်သည်။

Read more Shwe Thway Journals at

🡻 Click below link 🡻

https://www.facebook.com/shwethwayjournal/